

گفت و گوی صبا با کارگردان آهنگ دونفره

نمی‌خواستم باشکست شروع کنم

فیلم سینمایی «آهنگ دونفره» در یک ماه و نیم نخست نمایش عمومی در سینماهای کشور که طی هفته‌های اخیر روندی صعودی را طی کرده است با عبور از فیلم‌هایی چون «غریب» و «عروس خیابان فرشته» با فروشی نزدیک به ده میلیارد تومان در آستانه رسیدن به جایگاه دوم جدول گیشه بهار ۱۴۰۲ است، گفت و گوی خبرنگار صبا را با آرزو ارزانش کارگردان این فیلم رادر ادامه می‌خوانید.

ندا روزبه
گفت و گو

کارشناسی، چه کارشناسی ارشد. یعنی کلا از ابتدا عاشق سینما بودم و به همه ژانرهای آن علاقه دارم. به نظر من یک فیلم می‌تواند در هر ژانری ساخته شود و مورد پسند همه قرار بگیرد. ولی من شخصا به ژانرهای پلیسی و معمایی و همچنین کمدی بیشتر تمایل دارم. نه این که به ملودرام اجتماعی یا ژانرهای دیگر علاقه نداشته باشم ولی باز هم تاکید می‌کنم که سینما به نظر من یعنی صنعت، ممکن است بعضی معتقد باشند که سینما هنر است یا ترکیبی از صنعت و هنر است که به اعتقادشان احترام می‌گذارد، ولی خودم معتقدم که این صنعت یک وسیله برای تفریح و سرگرم کردن و فرهنگ‌سازی است. به قول یک دوستی که همیشه می‌گفت ما از دوره مغول‌ها تا به امروز با شوخی و خنده، تلخی‌های روزگارمان را می‌گذرانیم! این قضیه در مردم ایران با شدت بیشتری در حال اتفاق افتادن است. فیلم کمدی هم چنین حال و هوایی دارد، خیلی از حرف‌ها را می‌توانی شیرین‌تر بزنی طوری که هم به دل بنشیند و هم تاثیرگذارتر باشد. خودم به عنوان یک بیننده به چنین فیلم‌هایی بیشتر علاقه دارم اگر هم قرار باشد کار کنم دوست دارم در این سبک کار کنم. با تمام سختی‌هایی که دارد. او صحبت‌هایش را در خصوص ساخت فیلم‌های کمدی ادامه داد و گفت: در سینمای ایران سانسور زیاد اتفاق می‌افتد، این مسئله یک چیز پنهانی نیست و همه از آن اطلاع دارند. فیلم کمدی قواعدی دارد که وقتی سانسور می‌شود این قواعد به هم می‌خورد. بنابراین اتفاقاتی که قرار است در فیلم بیفتد خیلی ضعیف‌تر می‌افتد. حتی اگر بهترین فیلم‌نامه، بهترین بازیگرها و عوامل را داشته باشی وقتی آن اتفاقات قرار نیست بیفتد و آن سانسور انجام می‌شود، فیلم صدمه می‌خورد و آن اتفاقاتی که در تمام فیلم‌های کمدی جهان می‌افتد، در سینمای ما نمی‌افتد. بنابراین فیلم‌ها شبیه به هم می‌شوند و این اتفاق بد است و به فیلم ضربه می‌زند. با این حال و با وجود همه سختی‌هایی که سر راه وجود دارد حالا بخش زن بودن و فیلم اولی بودن به کنار که خودش داستان‌های جداگانه خود را دارد اما با اتفاقاتی که در چند سال اخیر افتاد (مانند بیماری کرونا و... که مردم را واقعا افسرده کرده) خندانند مخاطب و فیلم کمدی

علاقه آنها به سینما، متأسفانه سالن خیلی کم داریم. به همین دلیل به فیلم‌ها فضای لازم برای ارائه داده نمی‌شود. در واقع فیلم‌ها نمی‌توانند نفس بکشند و دیده شوند. نهایتاً ۴ تا ۸ سانس به یک فیلم اختصاص داده می‌شود و این واقعا برای فیلم منصفانه نیست. مردم صبح‌ها سر کارند، فرزندان‌شان نیز مدرسه هستند و معمولاً غروب برای تفریح بیرون می‌روند و فیلم تماشا می‌کنند. سانس‌هایی که به «آهنگ دونفره» تعلق گرفته شده واقعا عادلانه نیست. مثلاً ساعت ۱۰ صبح یا ۱۱:۴۵ دقیقه صبح چه کسی به سینما می‌رود؟ این اتفاقات خیلی راضی‌کننده نیست. باز هم خدا را شکر با همین سانس‌های مرده و کم، فیلم دیده شده و مورد استقبال مخاطب قرار گرفته شده است. ارزانش در ادامه گفت: من همیشه شعارم این بوده که سینما یک صنعت است و فیلم باید مردمی باشد و نظر مخاطب را جلب کند. به هر حال مردم باید سرگرم شوند و فیلم‌ها را ببینند و این چرخه ادامه داشته باشد. با وجود تعداد سالن‌ها و سانس‌های کم فیلم‌ها این اتفاق به سختی می‌افتد. مثلاً در شهرستان‌های پرجمعیت مثل مشهد، شیراز و اصفهان به دلیل تعداد سالن و سانس‌های فیلم از «آهنگ دونفره» استقبال شده ولی خب اتفاق وحشتناکی که وجود دارد این است که برخی از شهرها مثل اراک اصلاً سینما ندارند، یا مثل شهر یزد که فقط یک سینمای خیلی قدیمی دارد. خیلی شهرهای دیگر ایران هستند که سینما ندارند و این یعنی فاجعه. برای کشوری که دم از فرهنگ و هنر می‌زند؛ نداشتن کتابخانه، سالن سینما و تئاتر در برخی شهرها فاجعه است. در حال حاضر فکر می‌کنم آرزو ارزانش در این سانس‌ها و این در شهرهایی مثل اراک اصلاً وجود ندارد. ای کاش می‌توانستم پیگیری کنم و یک کاری برای شهرهایی که این چنینی هستند و سینما ندارند، انجام دهم. به هر حال با تمام این اوصاف استقبال مردم از «آهنگ دونفره» در شهرستان‌ها هم به نسبت خوب بوده است. آرزو ارزانش در خصوص ژانر سینمایی مورد علاقه خود گفت: من به همه ژانرهای سینمایی علاقه دارم. سال‌ها درس سینما خوانده‌ام و گرایش تحصیلی‌ام کارگردانی بوده است، چه در دوران

آرزو ارزانش کارگردان فیلم سینمایی «آهنگ دونفره» در ابتدای سخنان خود گفت: این فیلم یک فیلم کمدی صرف نیست. در واقع یک فیلم مفرح است که بخش‌هایی از آن موسیقی دارد و ترکیبی است از بخش‌های کمدی و عاشقانه که خوشبختانه با گذشت حدود یک ماه و نیم از اکران فیلم، اغلب کامنت‌هایی که دریافت کرده‌ام، مثبت بوده است. امیدوارم از این به بعد هم همینطور باشد و مردم فیلم را دوست داشته باشند.

او درباره دلیل انتخاب این حال و هوا در قصه‌گویی و ساختار برای تجربه اول سینمایی خود گفت: دلیل این که من با یک فیلم مفرح، فیلم‌سازی را شروع کردم، این بود که دلم نمی‌خواست شروع فیلم‌سازی‌ام، با یک فیلم هنر و تجربه باشد که دو هفته با سانس‌های محدود اکران می‌شود و بعد از آن وارد کمد می‌شود و دیگر دیده نمی‌شود... این برای فیلم‌ساز یک شکست است و نمی‌خواستم این اتفاق بیفتد.

ارزانش اذعان داشت: جدای از تمام سختی‌هایی که برای ساخت فیلم وجود داشت، باید بگویم از «آهنگ دونفره» پشتیبانی نشد. در حال حاضر، چند روزی است که دارد به لحاظ دیده شدن از فیلم پشتیبانی درستی می‌شود و اتفاقات خوبی دارد می‌افتد. متأسفانه تبلیغات در کشور ما نه فقط برای فیلم من، بلکه برای همه فیلم‌ها خیلی ضعیف است. مثلاً تابلوها و بلبوردها خیلی گران است و شهرداری به هیچ عنوان تخفیف نمی‌دهد. تبلیغات برای فیلم خیلی هزینه‌بر است، مخصوصاً برای فیلم من که مستقل است، حمایت دولتی ندارد و با هزینه شخصی ساخته شده است. تلویزیون تبلیغات انجام نمی‌دهد. فضای مجازی مانند اینستاگرام فیلتر است، اگر هم بشود انجام داد خیلی‌ها نمی‌بینند. هزینه‌های هم خیلی بالاست و اگر روزانه بخواهید تبلیغ کنید خیلی هزینه دارد.

او در خصوص سالن‌های سینما و سانس‌های آن‌ها در تهران و شهرستان‌ها گفت: اگر به کشورهای همسایه مثل ترکیه و خیلی جاهای دیگر نگاه کنید، برای هر فیلم تعداد زیادی سالن سینما وجود دارد، ولی ما براساس گستردگی کشور و تنوع مخاطبان و